

Fellinger Károly
ÉJSZAKAI VILÁGÍTÓ FELHŐ

1.

Gyönyörű a templom,
vagy száz éve renoválták, bővítették,
képeit egy ismeretlen festő restaurálta,
aki, állítólag, nem tudott
csendéleteket festeni.

A vastag fal képein mindig borús az ég,
sötét felhők gyülekeznek
a feltámadt Jézus mennybemenetelekor.

Rég jártam erre,
a falakat azóta
alaposan megkaparták a régészek,
rájöttek ugyanis, hogy azt már
a török idők előtt is festmények díszítették.

Az egyik viszonylag jól kivehető.
Jézus fölött derűs az ég,
ártatlan felhőfoslányok a kékben.

Jézus viszont csuromvíz,
esőcseppek csorognak végig arcán.

2.

Az autista gyermek nem játszik a
kapott játékaival, igyekszik a
szín, a nagyság, vagy valami kitalált
közös nevező szerint elrendezni

azokat. Az autista gyermek meg-
rögzötten figyel a rendre, nem érdek-
li, van-e annak értelme vagy haszna,
nála az ismétlés a tudás anyja.

Folyamatos kézcsapkodás, előre-
hátra ringatózás, forgás, ugrálás,
hangok, szavak ismétlése, vagy néhány
napig tartó konok hallgatás. A szem-

kontaktus kerülése, egyedüllét,
beilleszkedési gondok, problémák.
Csecsemőként még nem integet, nem
utánoz hangokat, és nem mutogat.

Később kifognak rajta a szavak, nem
kérdez, nem meséli el, mi történt ma
vele a játszótéren, óvodában.
A WC-re járás egyfajta zarándoklat.

Számmágia, történelmi dátumok,
szimbólumok vad megszállottja, aki
mindent szó szerint vesz, szorong, az ujját
tördeli, ha megváltozik valami.

Olyan, amilyen a jó porszívó, vagy
a ventilátor, ellenállhatatlan
étvágyat érez olyasmi iránt, mi
emészthetetlen és nincs tápértéke.

3.

Gyerekkorom óta
nem láttam apámat.
Arra kért, bújjak el,
vele bújócskázzak.

Híreszteli a nép,
ilyen, ki elszelel,
engem keres, most is,
rossz helyre bújtam el.

4.

Eltemették a telet,
de fagyos volt a föld,
a sírhalom a kisgyerek sírjához
lett hasonlatos.

Rajta egy jókora, dermedt
rög, akár a gyerek kiskutyája;
bele kellett volna dobni a sírba,
ahogy a hantokkal teszik
az ismerősök,
búcsúzásakor.

5.

Különálló, vagy egybeolvadó,
fodorszerű gomolyok, pamacsok
a bárányfelhők,
elrendezésük szabályos,
önárnyékuk nincs.

Apró jégkristályokból,
túlhűlt, nagy vízcseppekből állnak,
egyenletesen verik vissza
a napfény összes színekomponeását,
így fehérnek látjuk őket.

A költészet mégis tarka,
mint a bárányfelhő.
Bár nem hull belőle csapadék, jelzi, hogy
harmadnapra eső lesz.

6.

A leforrázott kutya
az esőtől is fél,
Isten a hóval vigasztalja,
hadd hemperegjen
a felejtésben.

Isten sejti, hogy bejön a húzása,
sejti, mint kóbor macska az esőt.

7.

Tisztára levegőnek néznek, milyen
kegyesek hozzám, értékelik a jó-
zanságot, levegő nélkül nem lenne
élet, kidülledt szemmel megfulladnánk.
Azt mondják, buta vagyok, akár a föld,
pedig a föld nem tud hazudni soha,
visszaadja mindazt, mit tőlünk kapott,
a szorgos gazda lovon jár, nem gyalog.
Azt mondják, tűz vagyok, nem jó játszani
velem, mert égetek, de jegyezd meg jól,
a polyva, a toklász megég a tűzben,
de az arany ott tisztul igazából.
Azt mondják, víz folyik ereimben, hogy
fizimiskám akár egy jámbor lóé,
betörhetnek bármikor csakugyan, de
inni csakis a tiszta vízből iszom.

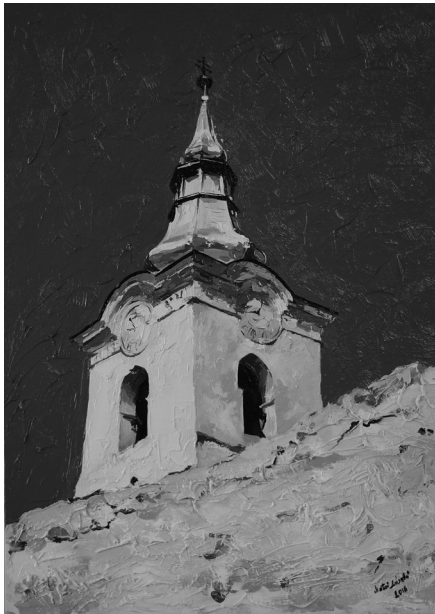
8.

Isten nyakán lóg a tudomány,
nem hagyja soha békén,
az igazság nyakán meg kötél
lóg, a hit s a reménység.

Lencsefelhő a hegycsúcs felett;
Jákob ma létrát gyalul,
a szétterülő állófelhő
lapos UFO alakú.

Elnyelik, szétszórják, vissza is
verik hűen a felhők
a Napból érkező sugárzást,
földvédő életmentők.

Isten nyakán lóg a tudomány,
nem hagyja soha békén,
az igazság nyakán meg kötél
lóg, a hit s a reménység.

*A templomtorony
(50 x 70 cm, olaj, vászon)*